

[Johs. Clausen.]

jeg et Eksempel, som tydeligt viser, hvordan man ogsaa over for Landbrugets Organisationer søger at udøve Tvang over for disse Organisationers frie Selvbestemmelsesret. Over for et Andelsmejeri i Nordsjælland — jeg skal selvfølgelig ikke komme nærmere ind paa Sagen — truede man med Blokade, og man sagde, at Mejeriet kunde bare vente, til denne Lov om Erhvervs- og Arbejdsfrihed blev ophævet, saa skulde det nok komme til at bøje sig for Fagforeningernes Tvangsbestemmelser.

Jeg sagde, at enten vilde man gaa saadan frem, eller ogsaa vilde man simpelt hen ophæve de smaa Organisationer. I det Forslag til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshed, der er fremsat i dette høje Ting, findes der i §§ 4 og 5 en Bestemmelse, der kort og godt har til Formaal at ophæve Kristeligt dansk Fællesforbund. Dette er en Fagorganisation, der blev statsanerkendt i 1929; den har en 2 000—3 000 Medlemmer, har hvervet disse Medlemmer paa Lovens Grund og virker i enhver Henseende efter Loven. Men det er selvfølgelig kun en lille Klat over for de 400 000 i den store Organisation, og nu ønsker man ved et Lovbud at ophæve denne lille Organisation. Mig forekommer dette at være stridende imod Grundlovens § 85, der fastslaar Foreningsfrihed for alle Borgere her i Landet. Hvis nemlig den nævnte Lov vedtages, saa tvinges nogle af Statens Borgere til Medlemsskab i en bestemt Organisation, og hvordan stiller det sig da med den af Grundloven hjemlede Foreningsfrihed? Hvis disse Mennesker nægter at gaa ind i den paagældende Organisation, ikke vil lade sig tvinge derind, kommer de over for det offentlige til at staa i et ulige og uretfærdigt Forhold i Sammenligning med andre Lønarbejdere, og dette strider efter min Mening imod Grundlovens § 81.

Men dette Lovforslag er et tydeligt Forsøg paa at faa Lovgivningsmagten til at gaa de faglige Organisationers Ærinde. Statsanerkendelsen skal fratages den lille Organisation. Kristeligt dansk Fællesforbund, som er stiftet paa lovlige Grund og, skulde man mene, maatte have samme grundlovmæssige Beskyttelse som selv den største Organisation, skal uden nogen stærk Begrundelse slettes. Man tilstræber Ens-

retningen, og man begynder straks. Og da, forekommer det mig, tegner Fremtiden sig mørkt for de frie og de mindre Organisationer. Man tager ikke i Betragtning at ofre den personlige Frihed for Organisationsmagten. Grundlovens § 81, som tilsiger den enkelte Borger fri Ret til Arbejde og Erhverv, tilsøres efter min Mening. Socialdemokratiet er da kommet saa vidt, at det kræver frit Slag for Organisationsstyret, saa kan det gaa med den enkeltes personlige Frihed, som det kan. Efter min Mening er det en egen Form for Frihed, det store, stærke Parti her gaar ind for, og mange vil mene, at en saadan Form for Frihed ikke kan berettigede Partiet til fremdeles at føre Ordet „Frihed“ paa sit Hovedorgans Forside.

Jeg vil anbefale at stemme imod dette Lovforslag. Det er min Overbevisning, at det nok skal vise sig at være skæbnesvangert at søge at pille ved Folkets grundlovmæssige Rettigheder.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærbøl): Jeg finder ikke Anledning til at fremkomme med længere Udtalelser i Anledning af de Bemærkninger, der blev fremsat af den ærede Ordfører for Venstre (Stensballe), og endnu mindre i Anledning af dem, der blev fremsat af den ærede Ordfører for Det konservative Parti (C. J. F. Sven). Men jeg vil gerne sige til den ærede Ordfører for Venstre, at det er ikke rigtigt, naar han vil gøre gældende, at det er Fagforeningskontorerne, der her har udstedt en Parole, og at det kun er Fagforeningsfolkene, der er tilfredse med denne Lovs Ophævelse. Jeg vilde være tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem er vidende om, at der inden for Arbejdsgiverkredse i vid Udstrækning næres betydelig Uvilje mod Loven. Der er endvidere fra autoritativ juridisk Side fremkommet meget stærk Kritik imod denne Lov, hvad jeg tidligere har peget paa.

Det er ogsaa betegnende, som det fremgik af de Udtalelser, det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Johs. Clausen) fremkom med, at man betragter denne Lov som en Lov, der skal hindre den almindelige organisationsmæssige Udfoldelse, en Lov, der er møntet alene paa Fagbevægelsen. Og naar det ærede Medlem sagde, at